

مجدد و عظمت در سایه هفت

بعضی از افرادی که باید در راه ترقی و تعالی مملکت بکوشند، متأسفانه در شهوات فرو رفته اند و بجای اینکه نمونه ای از فضل و عفت باشند، آشوبشاه و مشکرات نامین میزنند. راستی بی هفتی پرتگاه عجیبی است، که هر ملتی باین پرتگاه خطرناک قدم بگذارد، بندگی نیستی سقوط می کند و هر اجتماعی که دامش بشهوات آلوده گشت عفت و مردانگی را که یگانه ضامن سعادت جامعه است از دست خواهد داد:

صفحات روشن تاریخ بخوبی گواهی میدهد که هر ملتی که بشهوات فرو رفته و برای اشباع شریزه جنسی خود بگشاه آلوده شده؛ عزت نفس و مجد و عظمت و ملیت خویش را بیاد داده است آری بنده شهوت را با سانی میتوان استعمار و استثمار کرد ملت روم تاهنگامی که گوهر عفت را از دست نداده بود و سلطنت باشکوه و قدرت عظیمی داشتند خراجهای سنگین، از دولت های مهم بکشور آنها حمل میشد ولی دیری نگذشت که آن قدرت عظیم در هم شکست. چرا؟ زیرا در راه هوسرانی و بی عفتی قدم نهاده اند. هر چه بیشتر تواریخ ملل گذشته را ورق بزیم این حقیقت اساسی بر ما روشن تر میگردد که مهم ترین عامل سقوط هر ملت شیوع جنایات و فساد اخلاق است.

راه دور نمی رویم، و با ملل دیگر کار نداریم، دولت باشکوه اسلام که قلمرو حکومتش از آفریقا تا روس اطلس تا مرزهای چین محدود نمیشد، این دولت مقتدر، این فرمانروائی با عظمت! این تمدن کم نظیر، چرا سقوط کرد و برای چه در هم شکست؟

رمز اصلی این موضوع این است: تاهنگامی که عفت و عدالت و رفتار بر طبق قرآن سر لوحه برنامه آنها بود، مملکتشان وسعت یافت و کردن کرده نیکشان در برابر آنها ختم شد. اما همینکه بفحشا و بی عفتی مایل گشتند و رفته رفته عنان شهوات را بها کردند، پایدهای تمدن و عظمت آنها سست گردید، تا آنجا که آثار مجدد و شکوه آنها از میان رفت، و تا کنون قدم نکرده اند.